

**URZĄD
PATENTOWY
PRL**

Patent dodatkowy
do patentu nr _____

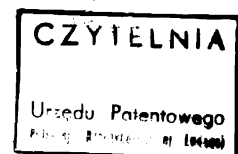
Int. Cl.³ B62M 25/02

Zgłoszono: 20.03.81 (P. 230272)

Pierwszeństwo _____

Zgłoszenie ogłoszono: 01.02.82

Opis patentowy opublikowano: 30.05.1984

Twórcy wynalazku: Jerzy Steinborn, Witold Łoś, Józef Kamiński,
Lech Herman

Uprawniony z patentu: Akademia Techniczno-Rolnicza, Bydgoszcz;
Zakłady Rowerowe „PREDOM—ROMET”,
Bydgoszcz (Polska)

Przerzutka tylna do roweru

Przedmiotem wynalazku jest przerzutka tylna stosowana w rowerach o jednym lub dwóch wieńcach mechanizmu korbowego z wolnobiegiem wielorzędowym koła tylnego dla wszystkich zębatek.

Znana jest przerzutka tylna do roweru składająca się z równoległoboku połączonego u dołu i u góry z prowadnikami z rolkami osadzonymi na ośkach, z wspornika z którym połączone są sprężyny, przy czym z prowadnikiem u góry połączona jest sprężyna górna a z prowadnikiem u dołu połączona jest sprężyna dolna umieszczona na tulejce.

Wadą i niedogodnością znanej przerzutki tylnej jest to, że zawiera pozorną parę kinematyczną kojarzącą wspornik z równoległobokiem w wyniku czego przerzutka posiada dwa stopnie ruchliwości. Natomiast równoległobok odznacza się małą sztywnością.

Celem wynalazku jest usunięcie znanych wad i niedogodności przez skonstruowanie nowej przerzutki tylnej do roweru.

Istota wynalazku polega na tym, że przerzutka składa się z wspornika z łącznikiem górnym połączonych ze sobą na stałe, wahacza przedniego w wręczach regulacji położeń skrajnych, wahacza tylnego połączonego z łącznikiem górnym oraz z łącznikiem dolnym z osią prowadnika, zaczepu linki, regulatora linki oraz sprężyny połączonej z łącznikiem górnym i sprężyny połączonej z łącznikiem dolnym oraz prowadnika osadzonego obrotowo na osi łącznika dolnego przy czym prowadnik wyposażony jest w rolki prowadzące.

Zaletą techniczną przerzutki tylnej według wynalazku jest to, że jest ona funkcjonalna przy dwóch stopniach ruchliwości i daje możliwość jej stosowania w rowerach o jednym lub dwóch wieńcach mechanizmu korbowego z wolnobiegiem wielorzędowym koła tylnego dla wszystkich stosowanych w nich zębatek. Ponadto posiada prostą i zwartą budowę.

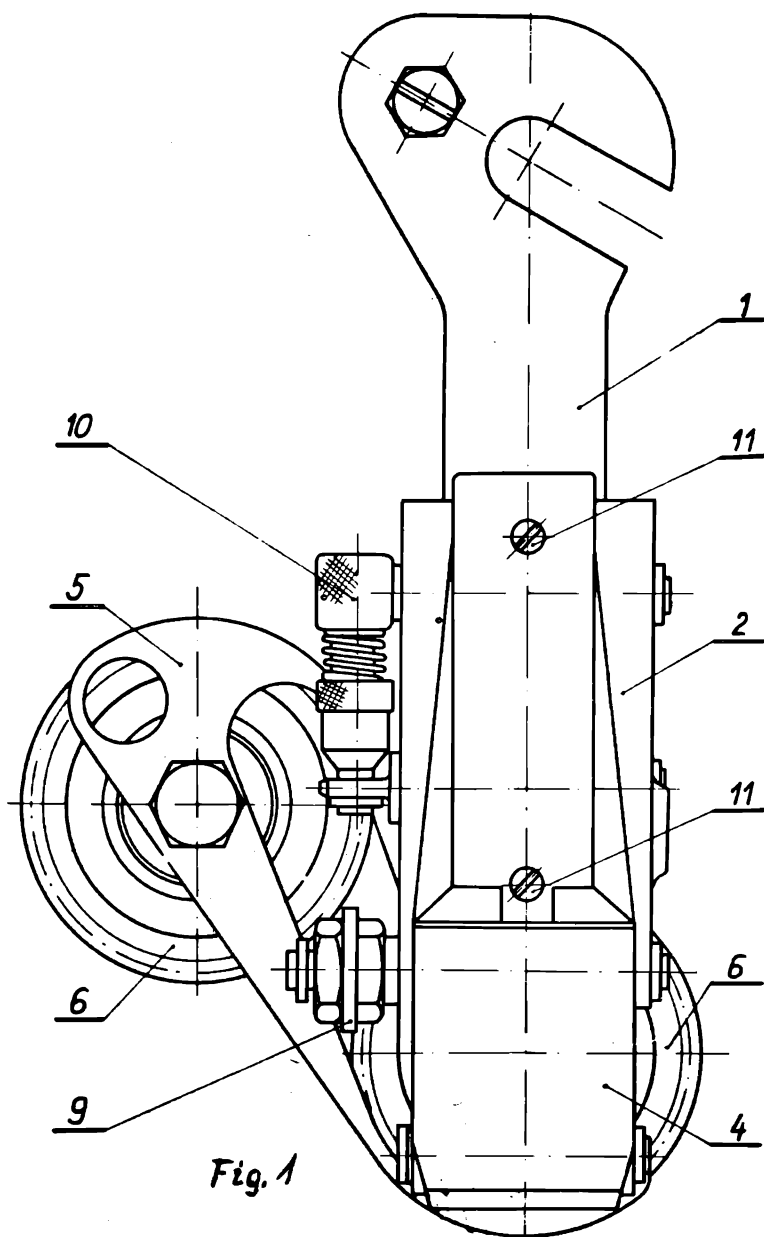
Przedmiot wynalazku przedstawiono w przykładzie wykonania na rysunkach, na których fig. 1 — przedstawia przerzutkę w widoku z boku, fig. 2 — przerzutkę w widoku aksonometrycznym, a fig. 3 — schemat kinematyczny przerzutki tylnej.

Przerzutka tylna do roweru składa się z korpusu będącego równoległobokiem oraz prowadnika 5 z rolkami 6. Równoległobok składa się z wspornika z łącznikiem górnym 1 połączonych ze

sobą na stałe, wahacza przedniego 2 z wkrętami regulacji położenia skrajnych 11, wahacza tylnego 3, łącznika dolnego z osią prowadnika 4, zaczepu linki 9, regulatora linki 10 oraz sprężyn 7 i 8. Prowadnik 5 osadzony na osi łącznika dolnego posiada rolki prowadzące 6. Przerzutka tylna działa w ten sposób, że przy pomocy linki, zaczepu 9 i regulatora 10 równoległobok przemieszczany jest w płaszczyźnie poprzecznej roweru przenosząc łańcuch na odpowiednie zębaki. Naciąg łańcucha zapewniony jest poprzez obrót prowadnika.

Zastrzeżenie patentowe

Przerzutka tylna do roweru składająca się z korpusu będącego równoległobokiem, **znamienna tym**, że równoległobok składa się z wspornika z łącznikiem górnym (1) połączonych ze sobą na stałe, wahacza przedniego (2) z wkrętami regulacji położenia skrajnych (11), wahacza tylnego (3), połączonego z łącznikiem górnym (1) oraz z łącznikiem dolnym z osią prowadnika (4), zaczepu linki (9) osadzonego obrotowo na czopie osi równoległoboku, regulatora linki (10) oraz sprężyny (7) połączonej z łącznikiem górnym (1) i sprężyny (8) połączonej z łącznikiem dolnym oraz prowadnika (5) osadzonego obrotowo na osi łącznika dolnego (4) przy czym prowadnik (5) wyposażony jest w rolki prowadzące (6).

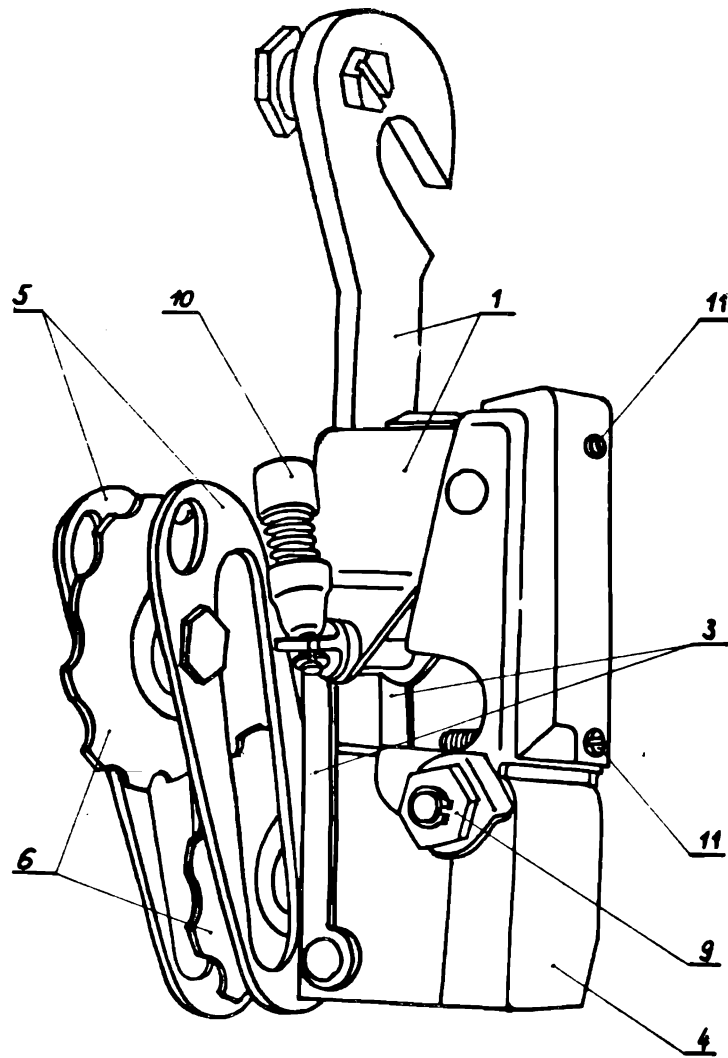

Fig. 2

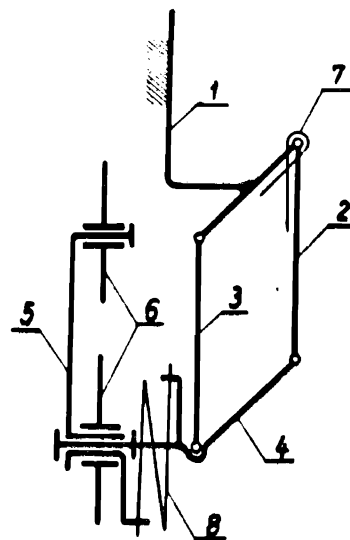

Fig 3